

ע"פ 4284/19 - לורי שם טוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 4284/19

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המעוררת: לורי שם טוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו
מיום 23.6.2019 בתיק מ,ת 14280-04-17 שניתנה
על ידי כבוד השופט א' הימן

בשם המערערת: בעצמה

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט א' הימן) מיום 23.6.2019 במ"ת 14280-04-17 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינה של המערערת.

1. עיקרי הפרשה שבמסגרתה הועמדה המערערת לדין פלילי פורטו במספר פסקי דין של בית משפט זה, האחרון שבהם ביום 2.5.2019 בבש"פ 2847/19 שם טוב נ' מדינת ישראל (2.5.2019) בו הורה בית משפט זה על שחרורה של המערערת לחלופת מעצר (להלן: בש"פ 2847/19). באותה החלטתה קבע השופט ע' גרוסקופף כי היות והמערערת הייתה נתונה במעצר משך למעלה משנתיים וחודשיים, ולאור החלטות קודמות בעניינה, היה על בית המשפט המחוזי לקיים דיון בשחרורה לחלופת מעצר בהקדם. עוד צוין כי דחיית הדיון בשחרורה כך שיתקיים למעלה משלושה חודשים לאחר החלטתו האחרונה של בית המשפט העליון אינה סבירה ובלשון ההחלטה:

"[...] היה על בית המשפט המחוזי לקיים דיון בהקדם האפשרי בבקשה לשחרור לחלופת מעצר, מתוך שאיפה למצוא פתרון פרקטי שימנע את התמשכות המעצר, תוך שמירה על האינטרס הציבורי. דחיית הדיון בשחרור לחלופת מעצר בחודשים תמימים, כך שהוא יתקיים למעלה משלושה חודשים לאחר המועד בו ניתנה הנחיית בית המשפט העליון, היא בלתי סבירה בעליל. לא זו אף זו, הדיון בשחרורה של העוררת לחלופת מעצר אינו יכול להידחות עד לאחר הסדרת הסוגיות הכרוכות בייצוגה [...]" (ההחלטה בבש"פ 2847/19, פסקה 13).

2. ביום 12.5.2019 הגישה המערערת בקשה (שניה במספר) לפסילת המותב. לדבריה, מדברי השופט גרוסקופף בבש"פ 2847/19 עולה כי "בית המשפט הנכבד פעל נגד המבקשת בעינוי דין קשה ביותר, באכזריות תוך פגיעה בכבודה, חירותה של המבקשת, באינטרס הציבורי וערכיה הדמוקרטיים של מדינת ישראל". משכך, ביקשה המערערת כי בית המשפט יפסול עצמו מדיון בעניינה. המשיבה סברה מצדה כי יש לדחות את הבקשה היות ונימוקי המערערת אינם מעלים חשש אובייקטיבי ממשי למשוא פנים.

3. ביום 23.6.2019 דחה, כאמור, בית המשפט קמא את הבקשה, בקובעו כי ביקורת שיפוטית של ערכאת הערעור הינה אינהרנטית למערכת המשפט ודברי בית המשפט העליון בבש"פ 2847/19 אינם מבססים חשש ממשי ואובייקטיבי כי בית המשפט קמא נהג במשוא פנים כלפי המערערת או ינהג כך בהמשך, ומשכך לא קמה עילת פסלות.

4. מכאן הערעור, בו שבה המערערת על הטענות שהעלתה בבקשת הפסלות והיא טוענת כי דעתו של המותב נגדה "נעולה", וכי הדבר משתקף מהחלטת השופט גרוסקופף.

5. דין הערעור להידחות.

עיון בהחלטה שניתנה בבש"פ 2847/19, עליה מבססת המערערת את טיעוניה, מלמד כי אין בה את מה שהמערערת מבקשת לקרוא בה. הביקורת שהשמיע בית משפט זה על החלטתו של בית משפט קמא נוגעת למועד המאוחר שבו נקבע הדיון בעניין שחרורה של המערערת לחלופת מעצר, בהינתן פרק הזמן הממושך שבו הייתה נתונה במעצר. אך בניגוד לעמדת המערערת, אין בביקורת זו כדי לשקף עמדה לפיה דעתו של בית המשפט קמא בעניינה "נעולה". המערערת מבטאת בטענותיה חשש סובייקטיבי למשוא פנים אך חשש כזה אינו מקים עילת פסלות. לצורך כך יש להראות כי קיים בסיס אובייקטיבי לחשש הנתען (ראו ע"א 4457/17 סבנ' שישלמהרכבבע"מ, פסקה 5 (19.6.2017)), ובסיס כזה אין בפנינו. מקובלת עלי בהקשר זה קביעתו של בית המשפט קמא לפיהטענות המערערת מהוות "פרשנות מרחיקת לכת של המבקשת באשר לביקורת שיפוטית לגיטימית של ערכאה גבוהה על זו הנמוכה ממנה" (עמ' 6 להחלטה). אכן, לא אחת משמיעה ערכאת הערעור ביקורת כלפי הערכאה קמא ולעיתים היא אף מורה על קיומו של דיון מחודש בהליך שהתקיים בפניו, אך הלכה פסוקה היא כי בהיעדר הנחייה אחרת אין בכך כדי להוליך לפסילת המותב (ע"א 7376/16 אליאב' בנקלאומילמשכנתאותבע"מ, פסקה 7 (6.12.2016)) ויפים הדברים לענייננו בבחינת קל וחומר.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ' בתמוז התשע"ט (23.7.2019).

ה נ ש י א ה
